

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/97/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010228
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214010228.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Alojza Palaja, v trestnej veci obžalovaného G. G., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. októbra 2016, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 20.06.2016 sp.zn. 3T/51/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. G. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 20.06.2016 sp.zn. 3T/51/2014 bol obžalovaný G. G. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 16.11.2013 v čase okolo 21.30 h prišiel do pohostinstva u Sokola v Obci Želovce na ul. Krtíšska cesta, kde sa v tom čase nachádzal G. W., nar. XX.XX.XXXX, obžalovaný menovaného vytiahol z priestorov pohostinstva do chodby, kde ho strčil na zem a následne ho na zemi dvakrát udrel päťou do pravej a ľavej strany tváre, čím poškodenému spôsobil dvojité zlomeniny sánky a to tela sánky vpravo s odstupom lomnej línie od dolnej hrany sánky s vylomením plochy kosti na vnútornej jazykovej ploche sánky vo forme trojuholníka s ramenami smerujúcimi ku koreňom 4. a 6. korunky vpravo a v oblasti ľavého uhla sánky prebiehajúcou priečne cez uhol sánky a zasahujúcou až v oblasti koreňa 8. korunky s dobou práceneschopnosti do 41 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 56 ods. 2 Tr. zák. úhrnný peňažný trest vo výške 500,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu bol pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol úmyselne zmarený, uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní tri mesiace. Podľa § 287 ods. 1,2 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., krajská pobočka Banská Bystrica, Skuteckého 22, 974 04 Banská Bystrica, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 1.469,03 Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný G. G.. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje, nakoľko on sa trestnej činnosti, ktorá je mu kladená za vinu, nedopustil. Poznamenal, že tak v prípravnom konaní, i na pojednávaní pred prvostupňovým súdom, rovnako a spontánne vypovedal v tom zmysle, že poškodený W. mu mal dovieť drevo na základe ústnej dohody, ktorú však porušil. On pracuje v A., domov chodí nepravidelne a keď sa dňa 16.11.2013 vrátil domov a dozvedel sa od svojho syna, že poškodený ich oklamal v súvislosti s dodaním dreva na kúrenie a ešte sa aj hrubo vyjadruje o jeho rodine, tak sa ho vybral hľadať, našiel ho v pohostinstve u Sokola, zavolať ho do chodby a začal sa s ním rozprávať. Ihneď zistil, že je v takom stave opilosti, že žiadna komunikácia s ním nemá zmysel, pretože poškodený

nevládal stáť na nohách a následne popri stene ako stáli navzájom v chodbe krčmy, sa zviezol na zem a ostal sedieť. Z toho dôvodu na celú vec rezignoval, nechal ho sedieť v chodbe, vrátil sa do pohostinstva, kde sa zdržal ešte asi 15 minút a potom išiel domov. V krčme sa nachádzali viacerí miestni obyvatelia ako svedok D., U., L. a L. P. E., pričom všetci títo svedkovia vypovedali tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, že nevideli ani nepočuli, že by mal s poškodeným verbálny, resp. fyzický konflikt. Dokonca svedkyňa E. mala vypovedať, že keď zatvárala krčmu, tak zistila, že poškodený ešte stále sedí v chodbe na zemi a spí, pričom podľa jej vyjadrenia bol veľmi opitý, a preto ho zobudila a poslala domov. Na tvári poškodeného nevidela žiadne zranenie, resp., že by krvácal. Na druhej strane je zaujímavé, že svedkyňa - družka poškodeného M. T. uviedla na hlavnom pojednávaní, že bola doma a keď sa jej druh - poškodený vrátil domov z krčmy, bol opitý a celú tvár mal zakrvavenú. Je teda zrejмый rozpor medzi výpoveďou svedkyne E., ktorá vypovedala, že na tvári poškodeného nemal zranenie, ani krv, na rozdiel od výpovede družky poškodeného, ktorá vypovedala, že po návrate domov mal poškodený celú tvár od krvi.

Znalkyňa G. T. síce zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku, ale ako sama priznala na hlavnom pojednávaní, nie všetky okolnosti prípadu jej v čase vyhotovenia znaleckého posudku boli známe, napríklad jej nebol známy dôležitý fakt, že poškodený mal mať v čase, kedy došlo k jeho zraneniu, vysoký obsah alkoholu v krvi. Žiadnym spôsobom ale nevyvrátila tú možnosť, že poškodený po ceste domov z krčmy sa mohol zraniť tým spôsobom, že spadol a zlomil si sánku, resp. prišiel do konfliktu s náhodnou osobou. Záverom dodal, že poškodený k lekárovi išiel až po určitej dobe a vec polícii oznámil neskôr.

V súvislosti s dôkaznou núdzou, aká sa vyskytla v tomto posudzovanom prípade, pri poukazaní na zásadu „in dubio pro reo“, navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok a jeho spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. oslobodiť.

Na verejnom zasadnutí tak obhajca obžalovaného, ako aj obžalovaný, zotrvali na písomnom podaní odvolania a zdôraznili, že podľa ich názoru zranenie poškodeného vzniklo pádom a nie útokom zo strany obžalovaného.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko považoval rozhodnutie prvostupňového súdu za správne a zákonné.

Obžalovaný ešte k veci dodal, že podľa jeho názoru celá vec voči jeho osobe bola vykonštruovaná a naznačoval, že poškodený po dedine má vyhlasovať, že od neho vymámi 5.000,- Eur.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd poznamenáva, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného G. G. podaná. Odvolací súd zdôrazňuje, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdených prečinov, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Súd hodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne, logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel, stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa podrobne a aj presvedčivým spôsobom uviedol skutočnosti, ktoré vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozhodnutia je tiež zrejмый, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami

sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Súd v rozhodnutí objektívne rozviedol, z akých dôvodov a prečo uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a preto odvolací súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozsudku totiž súd prvého stupňa veľmi podrobne, zrozumiteľne a v podstate aj vyčerpávajúcim spôsobom rozanalyzoval dôkaznú situáciu a vyjadril svoje úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách, na to nadväzujúcich. V tomto smere preto odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu.

K odvolacím námietkam obžalovaného však odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Obžalovaný G. G. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní rozhodne poprel, že by v inkriminovanom čase bol fyzicky napadol poškodeného G. W., i keď nepoprel, že dôvod na rázne dohovorenie na to mal, pretože jednak nebol spokojný, akým spôsobom bola jeho objednávka ohľadne zabezpečenia dreva zo strany poškodeného vybavená, ako aj, že poškodený sa mal na adresu jeho rodiny vyjadrovať nie príliš lichotivo. Jediné, čo pripustil, bolo, že v chodbe pohostinstva u Sokola sa s poškodeným stretol, avšak po zistení, že poškodený je opitý, od svojho úmyslu mu dohovoriť, upustil.

Z protiprávneho konania však bol obžalovaný usvedčený nielen výpoveďou poškodeného, ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, podrobne opísal, ako ho obžalovaný dňa 16.11.2013 v čase okolo 21:30 hod. v chodbe pohostinstva u Sokola napadol a aj opísal, ako k jeho zraneniu došlo a s akými následkami, ale aj výpoveďou M. T., ktorá následne prišla do kontaktu s poškodeným a videla na ňom krvácanie v tvárovej časti z nosa a úst a ktorý sa jej neskôr priznal, že bol napadnutý zo strany obžalovaného. Okrem toho bol obžalovaný nepriamo usvedčený aj výpoveďou znalkyne G.. F. T. a ňou vypracovaným znaleckým posudkom, z obsahu ktorých možno vyvodiť, že zranenia poškodeného boli spôsobené mechanizmom, ktorý opísal poškodený, teda údermi päťou a ktorá zároveň vylúčila, že by k zraneniu mohlo dôjsť pádom poškodeného, nakoľko iné povrchové zranenia charakteristické pre pád u poškodeného, zistené neboli. Znalkyňa okrem toho zodpovedala aj na argumentáciu obžalovaného, ohľadne krvácania poškodeného v čase, keď tohto našla sedieť v chodbe pohostinstva svedkyňa N. E., pôsobenia alkoholu na poškodeného v súvislosti s jeho zranením, ako aj zvyšovania bolesti v súvislosti s odbúravaním alkoholu u poškodeného.

Ak obžalovaný v dôvodoch odvolania poukazuje na výpovede svedkov, ktorí na hlavnom pojednávaní nepotvrdili skutočnosť, že by mali nejaké vedomosti o konflikte medzi ním a poškodeným, tak súd prvostupňový, ako aj súd odvolací poukazujú na výpovede svedkov, a to svedkyne N. E. z prípravného konania, ktorá doslova uviedla, že videla, ako obžalovaný chytil poškodeného za ruku a odviezol ho do chodby pohostinstva následne počula, ako obžalovaný na poškodeného kričí, že sa nebude navádzať do jeho syna a urážať ho a po krátkej dobe - asi dve minúty počula od samotného obžalovaného, ktorý sa medzitým vrátil do pohostinstva, ako mal sa vyjadriť v tom slova zmysle, že poškodenému dal dve facky, aby si zapamätal, že nemá urážať jeho syna. Následne mala vidieť poškodeného, ako sedí v chodbičke na zemi, hlavu má položenú na pokrčených kolenách a vyzeralo to tak, ako keby spal.

Z obsahu výpovede svedka G. L. z prípravného konania tiež vyplynulo, že jednak tento svedok registroval konflikt medzi obžalovaným a poškodeným, ako aj, že videl, ako poškodený leží na zemi, ktorému trčali nohy z chodby a videl aj to, ako obžalovaný poškodeného prekročil a následne si k nemu prisadol.

Ak títo svedkovia na hlavnom pojednávaní svoje výpovede zmenili, na dôvod takejto zmeny relevantným spôsobom neodpovedali a teda súd, či už prvostupňový, ako aj odvolací, nepresvedčili o tom, že by ich výpovede z prípravného konania nezodpovedali skutočnostiam, ktoré vnímali vlastnými zmyslami. Nie je totiž možné nevyklúčiť, či nešlo o zmenu účelovú, smerujúcu k tomu, aby pomohli obžalovanému zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Ostatní svedkovia, na ktorých sa obžalovaný v dôvodoch odvolania odvoláva, konflikt medzi obžalovaným a poškodeným neregistrovali.

Na základe týchto skutočností, ako tých, na ktoré poukázal súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný G. G. jednal na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol poškodeného G. W. a tomuto spôsobil zranenia, a to dvojité zlomeniny sánky, a to tela sánky vpravo s odstupom lomnej línie od dolnej hrany sánky s vylomením plochy kosti na vnútornej jazykovej plochy sánky vo forme trojuholníka, s ramenami smerujúcimi ku koreňom 4. a 6. korunky vpravo a v oblasti ľavého uhla sánky, prebiehajúcou priečne cez uhol sánky a zasahujúcou až v oblasti koreňa ôsmej korunky s dobou práceneschopnosti do 41 dní.

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste dospel k záveru, že v danom prípade trest uložený prvostupňovým súdom, a to úhrnný peňažný trest vo výške 500,- Eur je skôr mierny a nezodpovedá skutočnostiam, ktoré sú uvedené v § 34 Tr. zák.

Podľa tohto ustanovenia v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery je potrebné brať do úvahy spôsob spáchania protiprávneho konania, motív, spôsobený následok, ako i osobu obžalovaného. Aj keď obžalovaný doteraz v podstate súdom trestaný nebol, lebo predchádzajúce odsúdenie bolo amnestované a pri rovnováhe poľahčujúcich a príťažujúcich okolností bolo možné mu uložiť peňažný trest, ale vzhľadom na individuálnu, generálnu prevenciu, spôsob konania obžalovaného a najmä na následok, ktorý bol poškodenému protiprávnym konaním spôsobený, trest uložený súdom prvého stupňa je skôr mierny ako spravodlivý.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci odvolanie okresný prokurátor nepodal, odvolací súd nemohol sprítniť uložený trest obžalovanému, i keď s takto uloženým trestom zo strany prvostupňového súdu sa nestotožnil.

Odvolací súd konštatuje, že aj výrok súdu v zmysle § 287 ods. 1,2 Tr. por. je správny a zákonný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.